

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Γ. Κεφαλογιάννης από Βουλή: Η προδιαγεγραμμένη καύση είναι τρόπος, να μην αφήσουμε την φύση να αφαιρέσει βίαια αυτό που μπορούμε να διαχειριστούμε ελεγχόμενα

Δευτέρα, 16 Φεβρουαρίου 2026

Ο Υπουργός Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, κ. **Γιάννης Κεφαλογιάννης**, συμμετείχε σήμερα, Δευτέρα 16 Φεβρουαρίου 2026, στην κοινή συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου και της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Προστασίας Περιβάλλοντος με θέμα ημερήσιας διάταξης την κατ' άρθρων συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας «Ενεργή μάχη: Ολοκληρωμένη αναμόρφωση του συστήματος πρόληψης, ετοιμότητας και απόκρισης έναντι δασικών πυρκαγιών και λοιπών φυσικών, τεχνολογικών ή ανθρωπογενών καταστροφών - Πρόβλεψη μηχανισμών άντλησης επιχειρησιακών διδαγμάτων - Ενίσχυση της Διεύθυνσης Αντιμετώπισης Εγκλημάτων Εμπρησμού - Αναβάθμιση Πυροσβεστικής Ακαδημίας - Ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Αποκατάστασης Καταστροφών και Κρατικής Αρωγής και λοιπές διατάξεις - Τροποποιήσεις ν. 4662/2020, ν.4555/2018, ν. 4797/2021 και ν. 5116/2024».

Στη συνεδρίαση παρέστη επίσης και ο Υφυπουργός Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, αρμόδιος για την Κρατική Αρωγή, κ. **Κώστας Κατσαφάδος**.

Ακολουθεί η τοποθέτηση του Υπουργού Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας:

«Θα ήθελα καταρχάς να ευχαριστήσω όλους τους συνδικαλιστικούς φορείς, τους κοινωνικούς εταίρους, τους επιστημονικούς φορείς, οι οποίοι συμμετείχαν στην διαδικασία της ακρόασης στην προηγούμενη μας συνεδρίαση, για τα σχόλια και τις επισημάνσεις τους. Αλλά επίσης θα πω και για τις εισηγήσεις των αγαπητών συνάδελφων, καθώς θεωρώ ότι μπορεί να αποτελέσουν μια καλή μαγιά για να εμβαθύνουμε περισσότερο στην ανάλυση των άρθρων και

στη δεύτερη ανάγνωση, προκειμένου να υιοθετηθούν πολλές από αυτές τις προτάσεις στο τελικό σχέδιο του νομοσχεδίου. Δύο επισημάνσεις μόνο, κύριες και κύριοι συνάδελφοι. Το σύνολο, σχεδόν από τους 21 φορείς που ήρθαν πλην δύο ίσως από το ΓΕΩΤΕΕ και τους δημοσίους υπαλλήλους που αναφέρονται σε αυτά τα ζητήματα, είπαν δύο πράγματα. Πρώτον, ότι έγινε μια ουσιαστική διαβούλευση για αρκετό χρονικό διάστημα και μάλιστα μέσα από αυτή την ουσιαστική διαβούλευση, πριν τη δημόσια διαβούλευση, υιοθετήθηκαν πάρα πολλές από αυτές τις προτάσεις τους. Και δεύτερον, ότι το νομοσχέδιο κινείται στις θετικές κατευθύνσεις, βεβαίως με τις παρατηρήσεις τις οποίες έκαναν καθένας από τους φορείς.

Θα ήθελα να ξεκινήσω από τα σχόλια του εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος μαζί με την εισηγήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος ίσως δεν βρήκαν ούτε έναν καλό λόγο να πούνε για τις διατάξεις του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας διαβάσω το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για την Πολιτική Προστασία. Λέτε, οριζόντιος και κάθετος παρουσιάζει αδυναμίες, καθώς εξακολουθεί να μην υπάρχει ένα κοινό σύστημα διοίκησης διαχείρισης περιστατικού. Η συγκρότηση, η οργάνωση και η λειτουργία των κεντρικών και αποκεντρωμένων οργάνων Πολιτικής Προστασίας δεν βρίσκεται σε συμφωνία με τις αρχές, τις μεθόδους των διεθνών αποδεκτών συστημάτων διοίκησης και συντονισμού. Στην ουσία, περιγράφει το κόμμα σας τα 20 πρώτα άρθρα του παρόντος νομοσχεδίου. Άμα καθίσει κανείς και μελετήσει στην ουσία, αυτή είναι η κατεύθυνση. Το incident command system ή το σύστημα διοίκησης συμβάντων είναι αυτό το οποίο υπάρχει στο άρθρο 13. Τι αλλάζουμε αυτό κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Στην ουσία, σε κάθε μεγάλη καταστροφή, είτε αφορά πλημμύρα, φωτιά, ατύχημα, δεν λειτουργεί κάθε υπηρεσία ξεχωριστά με ένα δικό της σχέδιο και μια δική της ιεραρχία, αλλά στην ουσία όλοι ακολουθούν μια κοινή δομή διοίκησης. Υπάρχει, συνεπώς, σαφής επικεφαλής, ξεκάθαρη κατανομή των ρόλων του καθενός ο οποίος είναι πάνω στο περιστατικό, κοινή ορολογία, κοινό σύστημα πληροφόρησης, κοινός τρόπος αξιοποίησης των μέσων και το κυριότερο μια κοινή επιχειρησιακή εικόνα. Ο λόγος που το κάνουμε αυτό είναι ότι ο συντονισμός σήμερα βασίζεται στην εμπειρία των προσώπων αλλά και στην καλή συνεργασία όλων των φορέων και των υπηρεσιών όταν αυτή υπάρχει.

Όταν δεν υπάρχει αυτός ο συντονισμός δυστυχώς βλέπουμε ασάφειες, διπλές ενέργειες και επικαλύψεις. Αναφέρεστε επίσης σε κανόνες εμπλοκής το οποίο υπάρχει στο Άρθρο 12. Δηλαδή το εγχειρίδιο, το οποίο λέει στους πυροσβέστες μας πότε ξεκινούν, ποιος δίνει τις εντολές, μέχρι πού φτάνει η ευθύνη τους, πότε πρέπει να ζητήσουν ενίσχυση, πότε αποσύρονται και ποια είναι τα υποχρεωτικά μέτρα ασφάλειας. Είναι στην ουσία αυτή τη στιγμή με ένας τρόπος όπου νομικά θα είναι κατοχυρωμένοι και όπως είπα και στην πρώτη μου τοποθέτηση να μην είναι έρμαιο με το παραμικρό στον εισαγγελέα να τρέχουν οι αποφάσεις οι οποίες έχουν παρθεί επί του πεδίου κάτω από δύσκολες συνθήκες. Όταν υπάρχει λοιπόν ένα συγκεκριμένο εγχειρίδιο το οποίο ακολουθούν οι πυροσβέστες, οι κανόνες αυτοί εμπλοκής τότε και οι ίδιοι είναι νομικά κατοχυρωμένοι. Αυτό το οποίο υπάρχει μέχρι στιγμής είναι άτυπες οδηγίες και πρακτικές ενώ τώρα στην ουσία γίνονται δεσμευτικοί κανόνες.

Αναφερθήκατε επίσης και στα Επιχειρησιακά Κέντρα Συμβάντος, όπως είναι και στο Άρθρο 16. Τι είναι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι τα Επιχειρησιακά Κέντρα Συμβάντος; Είναι το μυαλό της επιχείρησης επί του πεδίου κοντά στη φωτιά ή σε κάθε κρίση. Στην ουσία ένα οργανωμένο και εξοπλισμένο κέντρο κοντά στο Συμβάν το οποίο ταυτόχρονα λειτουργεί ως κεντρικός κόμβος συντονισμού.

Ένας χώρος ο οποίος θα έχει επικοινωνίες, θα έχει χάρτες, σύνδεση με δορυφορικά δεδομένα, συνεχή ροή πληροφοριών και κυρίως διασύνδεση με την κεντρική υπηρεσία. Θα είναι, κυρίως, ένας χώρος που θα συγκεντρώνεται όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς είτε μιλάμε για τα σώματα ασφαλείας, για την αυτοδιοίκηση, για τους εθελοντές έτσι ώστε να υπάρχει ένας συντονισμός επί του πεδίου και μία κοινή επιχειρησιακή εικόνα. Ο λόγος που γίνονται αυτά τα 13 κέντρα είναι στην ουσία επειδή σήμερα απλά δεν υπάρχουν.

Επίσης αναφέρεστε και σε ένα κοινό στοιχείο διοίκησης στο πεδίο. Άρα στην ουσία την ομάδα διοίκησης που στήνεται στο σημείο της κρίσης εκεί όπου θα πρέπει να βρίσκονται όλοι οι συναρμόδιοι φορείς Πυροσβεστική Ελληνική Αστυνομία, το ΕΚΑΒ, το Λιμενικό έτσι ώστε να υπάρχει ο συντονισμός να μοιράζονται οι πληροφορίες άμεσα, να υπάρχει κοινή επιχειρησιακή εικόνα και όλες οι αποφάσεις στην ουσία να λαμβάνονται συντονισμένα. Υπάρχει αυτό σήμερα; Η απάντηση είναι πάλι πως όχι.

Συνεχίζω το πρόγραμμά σας κύριε Πουλά. Δεν υπάρχει μεθοδολογία και σύστημα ανατροφοδότησης για την άντληση διδαγμάτων και συμπερασμάτων και την διάχυση καλών πρακτικών από ασκήσεις και καταστροφές. Αυτά είναι τα άρθρα 8 και 9 του παρόντος νομοσχεδίου. Νομίζω συμφωνούμε όλοι ότι πρέπει να υπάρχει ανάγκη, μάλλον υπάρχει ήδη ανάγκη, θεσμικής αποτίμησης των μεγάλων φυσικών καταστροφών, η οποία δεν υπάρχει σήμερα, με έναν τρόπο ο οποίος θα εξετάζει τα αίτια, θα αξιολογεί τις επιχειρησιακές αδυναμίες ή επιλογές που γίνανε και προφανώς θα προτείνει και διορθώσεις. Συνεπώς όταν δεν γίνει αυτή η αξιολόγηση, θα μπορούμε να προλαμβάνουμε στο μέλλον ενδεχομένως καταστάσεις, ακόμα και λάθη, τα οποία έχουν γίνει σε προηγούμενες φυσικές καταστροφές. Έτσι θεωρώ ότι με αυτόν τον τρόπο, ίσως κάποια στιγμή και στη χώρα αυτή να αποφύγουμε και τις μικροκομματικές αντιπαραθέσεις μετά από κάθε μεγάλη φυσική καταστροφή, όταν τουλάχιστον υπάρχει μια κοινή αποτίμηση από έναν τρίτο φορέα ο οποίος θα δίνει και μια σωστή εικόνα.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα της πρόληψης. Μετά από κάθε μεγάλη φυσική καταστροφή νομίζω ότι είναι ίσως η λέξη που περισσότεροι από όλους στον κοινό και στο δημόσιο διάλογο χρησιμοποιούμε. Όταν όμως έρχεται η στιγμή, η πρόληψη να μεταφραστεί σε συγκεκριμένες θεσμικές επιλογές, σε συγκεκριμένες οργανωτικές ρυθμίσεις, σε σαφείς αρμοδιότητες και σε μετρήσιμα εργαλεία, τότε δυστυχώς έχουμε δει ότι η συζήτηση πολλές φορές περιορίζεται σε γενικόλογες διαπιστώσεις.

Αναφέρθηκε επίσης από πολλούς εισηγητές και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και από τον κ. Μπούμπα, αν θυμάμαι καλά, ότι δεν γίνεται λόγος το σχέδιο νόμου για την επιτροπή της έκθεσης, μάλλον την έκθεση της Επιτροπής Goldammer. Σας παραπέμπω, το είπα και στην πρωτολογία μου, στην ανάλυση ρύθμισης συνεπειών και στην ίδια την έκθεση Goldammer, πολλά από αυτά τα οποία η ίδια αναφέρει, υιοθετούνται στο παρόν

σχέδιο νόμου. Παράδειγμα, υιοθετούμε στο άρθρο 11 μία σημαντική μεταρρύθμιση που είναι η θέσπιση ενός δεκαετούς σχεδίου ολοκληρωμένης διαχείρισης των δασικών πυρκαγιών, το οποίο, θυμίζω, ότι η έκθεση Goldammer, τι μας λέει, ότι στην ουσία αυτή τη στιγμή απουσιάζει σχέδιο δεκαετές ή μακροπρόθεσμο, νομίζω ότι δεν το λέει δεκαετές, άρα στην ουσία χωρίς σχέδιο δεν πάμε πουθενά.

Και επειδή παρακολουθώ τον δημόσιο διάλογο, ειδικά για τα ζητήματα περιβάλλοντος και Πολιτικής Προστασίας, νομίζω κανένα κοινοβουλευτικό κόμμα δεν έχει επισημάνει αυτή την ανάγκη, την έλλειψη, δηλαδή, να έχουμε έναν μακροπρόθεσμο σχεδιασμό, εμείς τον λέμε δεκαετή, προκειμένου να μπορούμε να έχουμε τις βασικές κατευθύνσεις, τι θέλουμε να κάνουμε σε αυτά τα δέκα χρόνια, και στη συνέχεια να εξηγήσω πώς αυτό συνδέεται με τα περιφερειακά και τα τοπικά σχέδια. Στα τοπικά σχέδια πρόληψης, στην ουσία, αν συμφωνούμε όλοι ότι πρέπει να υπάρχει ένα στρατηγικό σχέδιο που να καθορίζει τις αρμοδιότητες και τις προτεραιότητες σε ένα μακροχρόνιο ορίζοντα, τότε αυτομάτως ανακύπτει η αναγκαιότητα ενός τοπικού σχεδίου, το οποίο θα έρθει στην ουσία να μεταφράσει όλες αυτές τις κατευθύνσεις, τις μακροπρόθεσμες, στις ανάγκες του κάθε τόπου ξεχωριστά. Διαφορετικές είναι οι ανάγκες ενός Δήμου στην Κρήτη, είναι διαφορετικές οι ανάγκες σε ένα νησί, διαφορετικές ανάγκες, ενδεχομένως, προς την Πίνδο, στη Δυτική Μακεδονία, που είναι και διαφορετικό το ανάγλυφο.

Για παράδειγμα, το Εθνικό Σχέδιο θα θέτει ως στόχο τη συστηματική μείωση της καύσιμης ύλης στις ζώνες, σμίξεις, δάσους, οικισμού κατά 30% στα επόμενα δέκα χρόνια, αλλά αυτό, στην ουσία, δεν θα μπορεί να επιτευχθεί αν δεν υπάρχει ένα τοπικό σχέδιο, το οποίο θα λέει σε ποιες ακριβώς εκτάσεις θα γίνεται αυτό, ποιες μεθόδους θα χρησιμοποιήσουμε και ποιο χρονοδιάγραμμα θα απαιτηθεί. Στην ουσία τα τοπικά σχέδια πρόληψης είναι εκείνα τα οποία θα μας δώσουν την επικινδυνότητα, αλλά και την τρωτότητα κάθε περιοχής. Και κυρίως ενδεικτικά έρχονται να απαντήσουν σε ερωτήματα όπως ποια είναι η πιθανότητα εκδήλωσης πυρκαγιάς σε μία συγκεκριμένη γεωγραφική ενότητα.

Υπάρχουν επαναλαμβανόμενα σημεία έναρξης πυρκαγιάς σε έναν τόπο. Ποιες είναι οι πυρομεωρολογικές συνθήκες που επικρατούν κατά τους θερινούς μήνες ή ποιοι οικισμοί βρίσκονται εντός ή σε άμεση επαφή με συνεχή καύσιμη ύλη. Υπάρχουν περιοχές με υψηλή πληθυσμιακή πυκνότητα και περιορισμένους οδούς διαφυγής. Υπάρχουν σχολεία, μονάδες υγείας, δομές φροντίδας ηλικιωμένων σε ζώνες δυνητικής ταχείας εξάπλωσης. Δυστυχώς κυρίες και κύριες συνάδελφοι, δεν διαθέτουμε σήμερα συντονισμένα αυτή την πληροφορία, όσο αυτονόητο και αν ακούγεται. Υπάρχουν αποσπασματικές μελέτες χωρίς κοινή μεθοδολογία πολλές φορές. Υπάρχουν επιμέρους χαρτογραφήσεις διάσπαρτες σε μια σειρά από φορείς οι οποίοι πολλές φορές δεν επικοινωνούν μεταξύ τους και δεν υπάρχει το αυτονόητο. Δηλαδή μια υποχρεωτική εθνική βάση δεδομένων, η οποία να συγκεντρώνει, να επεξεργάζεται αλλά και να διαχέει την κρίσιμη πληροφορία σε όποιον την χρειάζεται και όποιον υποχρεούται να την αξιοποιήσει.

Και βέβαια, δεν έχουμε και πολλά άλλα δεδομένα πιο στοιχειώδη. Όπως, συστηματική καταγραφή των διοικητικών και επιχειρησιακών δεδομένων σε κάθε Δήμο, τα μορφολογικά και κλιματολογικά στοιχεία που επικρατούν, χαρτογράφηση χρήσεων γης, δασικούς χάρτες, αναφέρθηκε και από πολλούς συναδέλφους, οικιστικά όρια, ζώνες μίξης δάσους οικισμού,

καταγραφή σημείων υδροληψίας, οδούς διαφυγής. Και μια σειρά από χρήσιμες παραμέτρους. Όλα αυτά, στην ουσία, συγκεντρώνονται σε μια εθνική βάση δεδομένων η οποία συνεχώς τροφοδοτείται και προφανώς είναι προσβάσιμη σε όλους τους αρμόδιους φορείς για να αντλούν αυτή τη χρήσιμη πληροφορία. Είμαστε οι πρώτοι οι οποίοι θεσπίζουμε τα τοπικά σχέδια πρόληψης; Προφανώς όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Όλες οι χώρες, ειδικά του Μεσογειακού Νότου, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία, πολλές από αυτές έχουν ήδη εδώ και δεκαετίες. Και να μην αναφερθώ, βεβαίως, σε περιοχές οι οποίες, δυστυχώς, δίνουν μεγάλες δασικές πυρκαγιές, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, ο Καναδάς ή η Αυστραλία.

Ακούστηκε, επίσης, ότι μετακυλίνουνται αρμοδιότητες τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, οι οποίοι δεν διαθέτουν προσωπικό και χρηματοδότηση. Με το σχέδιο νόμου το συγκεκριμένο, οι αρχές δεν μετακυλίνουνται επιπλέον αρμοδιότητες. Αυτό το οποίο, για πρώτη φορά, ερχόμαστε να νομοθετήσουμε, είναι να λειτουργήσει πραγματικά το κράτος ως ένας υποστηρικτικός πυλώνας των ΟΤΑ, στην άσκηση των αρμοδιοτήτων που ήδη κατέχουν. Δεν ερχόμαστε, δηλαδή, να προσθέσουμε καινούργιες. Και αυτό θα το κάνουμε. Με τη σύνταξη ενός εθνικού προτύπου, με ενιαίες κατευθυντήριες οδηγίες, με κοινή επιστημονική μεθοδολογία ανάλυσης κινδύνου, κοινά εργαλεία εκτίμησης τρωτότητας και ένα κοινό πλαίσιο για το σχεδιασμό και την υλοποίηση δράσεων.

Και αυτά που σας λέω είναι σε απόλυτη συνεννόηση και με την Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος, αλλά και με το Δίκτυο Ανθεκτικών Πόλεων που έχουν μια ιδιαίτερη ζέση για το συγκεκριμένο ζήτημα και είμαστε σε απόλυτη αρμονία και θεωρώ ότι αυτά άμεσα θα μπορούν να τρέξουν το επόμενο χρονικό διάστημα. Και νομίζω ότι, κύριε Πουλά, θα συμφωνήσετε ότι στο πρόγραμμά σας γίνονται και τέτοιου είδους αναφορές. Δεύτερον, πράγματι μόνο το 24% των ΟΤΑ διαθέτουν επιτελικά στελέχη Πολιτικής Προστασίας για να υποβοηθηθεί το έργο των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και ερχόμαστε με το σχέδιο νόμου και για πρώτη φορά προβλέπουμε τη δυνατότητα πρόσληψης από το Υπουργείο και τοποθέτησης 350 υπαλλήλων προς τις δομές Πολιτικής Προστασίας των ΟΤΑ, δηλαδή Περιφερειών και Δήμων, έτσι ώστε στην ουσία να δημιουργηθεί ένας σταθερός επιχειρησιακός πυρήνας γύρω από την Πολιτική Προστασία, τα οποία θα μπορεί γύρω από τον πυρήνα αυτό να οργανώσουν κάθε Δήμος και Περιφέρεια την λειτουργία του.

Τρίτον, ερχόμαστε για πρώτη φορά να συνδέσουμε τον σχεδιασμό με την υλοποίηση δράσεων με τη χρηματοδότησή τους. Δηλαδή, αν θέλουμε να λέμε αλήθειες, το πρόβλημα πολλές φορές δεν είναι η απουσία πόρων για την υλοποίηση δράσεων που αφορά μεταξύ άλλων την αγορά εξοπλισμού και τα μέσα. Έχω αναφέρει και από βήματος Βουλής, ενώ υπάρχει, για παράδειγμα, δράση το Πράσινο Ταμείο που αφορά δράσεις πυροπροστασίας για τους Δήμους, η απορρόφηση από τους Δήμους, δυστυχώς, είναι μόλις στο 33%. Ένα κρίσιμο κονδύλιο το οποίο δυστυχώς δεν τρέξε. Άρα, πολλές φορές, η αιτίαση ότι δεν υπάρχουν πηγές χρηματοδότησης δεν είναι αληθής. Δεν λέω ότι προφανώς παίρνουν άπειρα χρήματα. Θα μπορούσαν να πάρουν και παραπάνω. Αλλά, πολλές φορές, δεν γίνονται οι προσπάθειες και από τους ίδιους να τα απορροφήσουν. Σήμερα υπάρχουν Δήμοι που αιτούνται τη χρηματοδότηση χωρίς να έχουν συντάξει επικαιροποιημένα σχέδια εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Δεν υπάρχει καμία διασύνδεση χρηματοδότησης και επικαιροποιημένων σχεδίων. Και βεβαίως, νομίζω συμφωνούμε όλοι, ότι αυτή η πολυτέλεια δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Μια αναφορά στην αναδιάρθρωση στη ΔΑΕΕ, στην Διεύθυνση Αντιμετώπισης Εγκλημάτων Εμπειρισμού. Η αναδιάρθρωση αυτής της κρίσιμης διεύθυνσης δεν είναι μία απλή εσωτερική διοικητική αλλαγή, αλλά στην ουσία και αυτό είναι μέρος της πρόληψης. Και είναι πολύ απλά μέρος της πρόληψης, διότι αν γνωρίζουμε πολύ καλά τη διερεύνηση των αιτιών στην συντριπτική πλειοψηφία των δασικών μας πυρκαγιών, τότε προφανώς θα μπορούμε να κάνουμε εκείνες τις απαραίτητες ενέργειες προκειμένου να προλαμβάνουμε στο μέλλον. Δυστυχώς, με την παρούσα μορφή η ΔΑΕΕ δεν διαθέτει το απαραίτητο προσωπικό, γι' αυτό και κάνουμε τα 36 κλιμάκια ανακριτικά σε όλη την Ελλάδα με αποκλειστικά καθήκοντα ανακριτικού υπαλλήλου και με τη σημερινή εικόνα πολλές φορές δεν έχουμε την πλήρη διερεύνηση όλων των δασικών πυρκαγιών, όταν θα έπρεπε να το είχαμε. Όσον αφορά την ενίσχυση της ΔΑΕΕ σημαίνει ότι σε κάθε μεγάλη πυρκαγιά θα εξετάζετε μεθοδικά πώς ξεκίνησε, τι της επέτρεψε να εξαπλωθεί, ποια λάθη έγιναν και ποια μέτρα δεν εφαρμόστηκαν. Και βεβαίως αυτή η γνώση δεν θα μένει στο συρτάρι, αλλά θα επιστρέψει στο σχεδιασμό της πρόληψης. Και ολοκληρώνω με το ζήτημα, γιατί έγινε πολύς λόγος, της προδιαγεγραμμένης καύσης.

Καταρχάς να πούμε τι δεν είναι προδιαγεγραμμένη καύση. Δεν είναι ανεξέλεγκτη φωτιά, δεν είναι γενικευμένο κάψιμο δασών, δεν είναι καταστροφή υπορόφου, είναι μια ελεγχόμενη, χαμηλής έντασης, επιστημονικά σχεδιασμένη φωτιά και το ακούσατε από πολλούς επιστημονικούς φορείς, και από τη WWF, και από τα πανεπιστήμια, και από το Ινστιτούτο, σε συγκεκριμένες περιοχές, σε συγκεκριμένο χώρο και χρόνο, με συγκεκριμένες καιρικές συνθήκες και βεβαίως με υποχρεωτική παρουσία δασολόγων και πυροσβεστών. Και προφανώς, σκοπός μας δεν είναι να εξαφανίσουμε τη βλάστηση σε εκείνες τις περιοχές, είναι να μειώσει το επιφανειακό κάψιμο, το οποίο επιτρέπει τη φωτιά να τρέξει, να σπάσει τη συνέχεια της καύσιμης ύλης και τρίτον, να δημιουργήσει ζώνες με χαμηλότερη ένταση καύσης, οι οποίες θα βοηθήσουν τις δυνάμεις πυρόσβεσης να κατασβήσουν την πυρκαγιά. Ακούστηκε επίσης ότι δεν κάνει για τα μεσογειακά οικοσυστήματα. Η Μεσόγειος, ξέρετε, δεν είναι μια ελληνική ιδιαιτερότητα ή αποκλειστικότητα. Και η Ιταλία το εφαρμόζει, και η Πορτογαλία το εφαρμόζει, και η Ισπανία το εφαρμόζει και η Γαλλία. Οι ίδιες χώρες αυτές τα ίδια πεύκα, τα ίδια φρύγανα, τα ίδια μακί και νομίζω ότι το να χρησιμοποιούν αυτές οι χώρες αυτό το εργαλείο εδώ και πάρα πολλά χρόνια με θετικά αποτελέσματα δεν νομίζω ότι ερχόμαστε εδώ πέρα να ανακαλύψουμε την πυρίτιδα. Επαναλαμβάνω, όχι άκριτα, όχι χωρίς κανόνες και όχι παντού. Το να λέμε ότι δεν κάνει καθόλου είναι σαν να λέμε ότι στην ουσία είναι η λύση για τα πάντα.

Συνεπώς, εδώ πέρα η λύση είναι ότι έρχεται, μάλλον η διαδικασία είναι ότι πρέπει να τύχει μια σωστής εφαρμογής. Όπως είπα προηγουμένως, όπου και αν εφαρμοστεί, θα εφαρμοστεί σε συνεργασία απόλυτη των δασικών υπηρεσιών και των πυροσβεστικών υπηρεσιών και πρέπει να υπάρχει και η άδεια του οικείου δασαρχείου βάση μελετών, όχι άκριτα, προκειμένου να εφαρμοστεί. Και επίσης, επειδή και αυτό, ακούστηκε από κάποιους φορείς, η συγκεκριμένη διάταξη έτυχε σε πολύ μεγάλη διαβούλευση από την Γενική Διεύθυνση Δασών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και θα θέλω να ευχαριστήσω τον Διευθυντή της, τον Γενικό Διευθυντή της, για αυτή την πολύμηνη διαβούλευση.

Όπως επίσης, έρχεται η έγκριση του Αρμόδιου Υπουργού. Συνεπώς, δεν ήρθε και εκείνη ως μια ουρανοκατέβατη διάταξη εδώ πέρα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι έστειλε και ολοκληρώνω,

η προδιαγεγραμμένη καύση είναι ένας τρόπος, στην ουσία, να μην αφήσουμε την φύση να αφαιρέσει βίαια αυτό που μπορούμε να διαχειριστούμε ελεγχόμενα. Δηλαδή, στην ουσία, η επιλογή δεν είναι φωτιά ή μη φωτιά. Η επιλογή απ' τη μία είναι ανεξέλεγκτες φωτιές με θερμοκρασίες που φτάνουν πολλές φορές τους χίλιους βαθμούς ή μια ελεγχόμενη χαμηλής έντασης παρέμβασης σε κατάλληλες συνθήκες.

Σας ευχαριστώ πολύ.»